

selv har optjent og gjort sig fortjent til. Selv om det teknisk er muligt i dag, selv om det kan gøres, så man er sikker på, at man får sine feriepenge osv., vil man ikke fra Venstres side gøre noget som helst for at sikre, at det faktisk er lønmodtagerne, som får gavn af de renteindtægter, der ligger.

Kl. 12.20

Jan Petersen (S):

Dette beslutningsforslag overrasker ikke Socialdemokratiet, og derfor skal jeg ikke deltage i sangen om, at nu har vi lige ændret ferieloven med bredt flertal og det hele. Ja, det har vi, og Socialdemokratiet står ved det, vi dengang lavede i fællesskab. Men jeg vil ikke deltage i nogen kritik af Det Radikale Venstre af, at man fører det her synspunkt frem.

Det er ikke nyt, og jeg vil da også godt sige, at Socialdemokratiet principielt har sympati for det, som Det Radikale Venstre her foreslår, nemlig at renterne af feriepengene – der står godt nok af feriegodtgørelsen, men jeg går ud fra, at det er feriepenge under ét, vi taler om – rettelig bør komme den enkelte lønmodtager til gode, sådan at der ikke henstår noget andre steder. Det har vi en principiel sympati for, det har vi også givet udtryk for, og beslutningsforslaget er da også så venligt at referere det.

Hvis nu Børsen i øvrigt havde refereret fuldstændig, hvad Socialdemokratiet sagde i sagen, så kunne beslutningsforslaget også have redegjort for en af de vanskeligheder, faktisk den centrale vanskelighed, vi ser i forslaget, nemlig at det her feriepengespørgsmål er reguleret på forskellig vis.

Vi har dels feriefondsstrukturen, som jo normalt er den, de borgerlige interesserer sig for. Men den store mængde feriepenge ligger jo i virksomheden, sådan som beskæftigelsesministeren også var inde på, og i en række mindre feriefonde, som også bygger på aftaler mellem medarbejdere og arbejdsgivere.

Hvis vi går ind, som Det Radikale Venstre foreslår, rejser der sig derfor en lang række problemer, hvori indgår indgreb i overenskomster eller i forudsætninger for overenskomster. Det er det centrale problem for Socialdemokratiet, er jeg nødt til at sige til Det Radikale Venstre, hvilket jeg også gætter på, at de formentlig i forvejen er bekendt med. Men i modsætning til beskæftigelsesministeren og Venstre vil vi godt anerkende, at der her foreligger en aftale, uanset hvor rimeligt man kunne argumentere for, at

man kunne skabe sikkerhed via et andet system, for det anerkender jeg at man formentlig kan.

Der ligger altså en balance i en aftale enten direkte i aftalen eller som en forudsætning for aftalen på dele af arbejdsmarkedet. Den balance er udtryk for en forhandling og et forhandlingsresultat, og derfor er jeg enig i den vinkel, hr. Anders Samuelsen lagde over for Venstres ordfører: Hvorfor mener man ét den ene dag og noget andet den anden? Jeg vil gerne tilstræbe at mene det samme begge dage.

Det gør jeg så hermed, og Socialdemokratiet må derfor sige, at vi ikke umiddelbart kan støtte forslaget. Men vi har principielt sympati for det, og opstår der situationer, hvor der måtte være andre angreb på det samlede feriesystem og dermed afvigelser fra den ferieordning, vi lavede sidste år, vil jeg da ikke udelukke, at vi kan komme i samtale om, hvad reaktionen så skal være.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg vil gerne kvittere for den umiddelbart positive tilgang til beslutningsforslaget her og spørge, om det er sådan, at hr. Jan Petersen kan bekræfte, at han den 17. januar 2002 til Børsen sagde følgende:

»Der skal ikke herske tvivl om, at Socialdemokratiet vil se meget åbent på et beslutningsforslag om at ændre ferieloven. Vi mener selvfølgelig, at lønmodtagerne skal have deres penge, og at arbejdsgiverne ikke skal høste en rentegevinst ved at administrere feriepengene«.

Så fortsætter det: »Hans mener ikke, at det bør spille ind i overvejelserne, at arbejdsgiverne står til at tabe op imod en mia. kr. i renteindtægter, hvis Ferieloven bliver ændret.«

Kan hr. Jan Petersen bekræfte, at dette udsagn står han bag ved? Ja eller nej?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes måske nok, at hr. Jan Petersen var lidt uklar i sin forholden sig til det faktum, at vi har en regering, som er valgt og på den måde fuldstændig – der ikke noget fordækt i det – bruger sin regeringsmagt til meget, meget klart og entydigt at forsvare arbejdsgivernes interesser, inklusive når det kræver nogle indgreb i ting, som tidligere har ligget hos arbejdsmarkedets parter.

Er det derfor ikke nødvendigt, at Socialdemokratiet ligesom læser skriften på væggen og siger, at dét altså er et udgangspunkt, og så må de partier, der har en anden opfattelse bl.a. søge at